

Andante con moto.

Du, som svøbt i Skiønheds Ro_sen_klæ-de, gaaer i jordisk Dragt en himmelsk Aand, Du, hvis Öy_e - straal'er hel_lig

Glæde, Pi_ge! see mit Liv er i din Haand: Som en een_lig Lampe svagt det brænder, vif ten_de i Nattens Mulm og

Slud; O! be_skiærm den huld med Di_ne Hænder! el_ler_sluk den gand_ske ud!

2.

Kan du elske dette dunkle Öye?
 Det har stundom smilet, ofte grædt,
 Længe har det stirret mod det Høye,
 Og om en fortroelig Stjerne ledt.
 Mange Stjerner saa det koldt nedblinke,
 Ingen som det kunde tale til,
 Ingen saa det sympatetisk vinke:
 Derfor dæmped Graad dets Jld.

3.

Kan du elske disse blege Kinder?
 Glædens Rose blomstrer ei paa dem,
 Kun hos dig jeg Glædens Blomst gienfinder,
 Eller hisset i et bedre Hiem;
 Thi ieg tabte den i Livets Bølge,
 Da ieg vaagned af min Morgendrøm:
 Derfor maa den blege Yngling følge
 Blomsten i den vilde Strøm.

4.

Kan du elske dette hede Hierte?
 Denne mørke Tale i mit Bryst,
 Dette Barn, som luller i sin Smerte,
 Dette Barn, som græder i sin Lyst?
 Kan du elske hvad jeg ei begriber,
 Denne dybe Attraa i min Sjæl,
 Som i det uendelige griber
 Uden Maal og uden Grændseskjel?

(5.)

-- O! saa slyng da dine Rosenkjæder
 Om min Harpe, om mit Digterliv!
 Væk min Aand til bedre Væsners Glæder
 Ved et mægtigt sympatetisk - Bliv!

Lampen grib, imens endnu den brænder!
 See! den vifter saa i Mulm og Slud;
 O! beskiærm den huld med dine Hænder!
 Eller_sluk den gandske ud!